

Stanowisko
Prezydium Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej

z dnia 5 marca 2010 roku

**w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami
w organizacji terenowych organów administracji rządowej**

Po zapoznaniu się z projektem *ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji terenowych organów administracji rządowej* Prezydium Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej przedstawia następujące stanowisko:

Założenia do projektu przedmiotowej ustawy (we wszystkich funkcjonujących w obiegu wariantach – I, II, III) są ukierunkowane tylko i wyłącznie na wprowadzeniu pozornych oszczędności w budżecie państwa i nie odzwierciedlają realnych skutków wprowadzenia konsolidacji. Założenia nie uwzględniają m.in. następujących konsekwencji wprowadzenia projektu w życie:

1. Przejęcie wszystkich pracowników merytorycznych oraz 30 lub nawet 40 % pracowników obsługi spowoduje utworzenie superinspekcji, w której będzie panował ogólny chaos oraz zmniejszy się ranga pracowników merytorycznych.
2. W założeniach przyjęto średnią płacę Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, na podstawie której liczone były planowane oszczędności spowodowane zmniejszeniem zatrudnienia w ilości pracowników obsługi. Pracownicy obsługi należą do grup osób mało zarabiających. Natomiast do średniej wliczono osoby zajmujące kierownicze stanowiska.
3. Nie wzięto pod uwagę obciążeń dla budżetu państwa związanych z wypłacaniem zasiłków dla bezrobotnych.
4. Utworzenie w Urzędach Wojewódzkich „Centrum Usług Wspólnych” wymagało będzie zwiększenia liczby zatrudnionych obecnie tam pracowników co dodatkowo pomniejszy zakładane oszczędności. W chwili obecnej liczba pracowników obsługi w Urzędach Wojewódzkich jest wystarczająca do obsługi tylko i wyłącznie ich zadań. Jednocześnie wskazać należy, iż zatrudnienie pracownika obsługi w Urzędzie Wojewódzkim będzie skutkowało zaangażowaniem większych środków na

wynagrodzenia niż zatrudnienie pracownika na tym samym stanowisku w ewentualnie podległych jednostkach. Z tego wynika, iż zwiększyłaby się liczba osób zatrudnionych w dużych aglomeracjach a zwiększy się bezrobocie w mniejszych miastach.

5. Nie wzięto również pod uwagę potrzeby korzystania z usług obcych w zakresie: sprzątnięcia siedzib (ograniczenia w zatrudnianiu sprzątaczek), dostarczania korespondencji, przesyłek kurierskich między urzędami, nie wspominając nawet o potrzebach transportowych związanych ze specyfiką urzędu (ograniczenia w zatrudnianiu kierowców), usług informatycznych (ograniczenia w zatrudnieniu informatyków), firm ochroniarskich (alternatywa dla dozorców) itp. porównania w odniesieniu do konserwatorów, radców prawnych.
6. Zostanie narzucony zwiększony zakres zadań na pracowników obsługi, którzy znajdują się w grupie 30-40 % zatrudnionych. Niezbędne będzie przekazywanie szeregu różnorodnych informacji jednostce obsługującej. Np. w przypadku Powiatowego Inspektoratu Weterynarii (PIW) zatrudniającego 7 pracowników obsługi, pozostanie 2 lub 3 osoby i w takim przypadku zbieraniem i przekazywaniem informacji zostaną obciążeni pracownicy merytoryczni. Założenia przewidują znaczne koszty na zakup łączu między współpracującymi jednostkami, jednak łącza nie będą w stanie „samodzielnie” gromadzić danych do przekazania.
7. Część zadań wykonywanych w chwili obecnej przez Wojewódzki Inspektorat Weterynarii zostanie „przerzucona” na powiatowe inspektoraty weterynarii (próbki BSE, próbki materiału biologicznego różnego rodzaju, dowóz materiału do krajowego laboratorium referencyjnego itp.). Wymagać to będzie istotnego zwiększenia budżetów PIWet – ów, o czym już projekt ustawy nie wspomina.
8. W PIWet- ach pracownicy obsługi tj. kierowcy, sprzątaczkę, informatycy, prawnicy, itp. zatrudnieni są w niepełnym wymiarze czasu pracy, często również wykonują pokrewny zakres zadań tj. np. kierowca jest jednocześnie zaopatrzeniowcem, stanowisko ds. informacji niejawnych zajmuje również zakres BHP, PPOŻ czy prowadzi archiwizację.
9. Zatrudnienie w jednostkach obsługujących zwiększonej niż obecnie liczby pracowników obsługi nie wpłynie na usprawnienie obsługi tych jednostek, pojawią się sytuacje humorystyczne w postaci kolejek jednostek do obsługi, pilności problemu itp.
10. W wypadkach wystąpienia chorób zakaźnych i wdrożenia postępowania w celu ich lokalizacji i zwalczania wymagana będzie pełna dyspozycyjność i możliwość wydawania przez wojewódzkiego lekarza weterynarii **pilnych i natychmiastowych**

decyzji dot. m.in. wydatkowania środków z budżetu państwa. Niemożliwym jest w takich sytuacjach ustawianie wojewódzkiego lekarza weterynarii w roli petenta wydziału finansowego urzędu wojewódzkiego. Koszty takiego usytuowania mogą być nie do oszacowania.

11. W jednostce wojewody, pomimo posiadania w chwili obecnej odpowiednich własnych pracowników, niezbędnym będzie pomimo wszystko zatrudnienie pracowników księgowości, sekretariatu, kadr zajmujących się wyłącznie przepisami z zakresu weterynarii, gdyż zadania wykonywane na tych stanowiskach oparte są o prawie 1000 krajowych i unijnych, różnego rodzaju aktów prawnych i niemożliwym jest poprawne funkcjonowanie obsługi administracyjno – biurowej dot. wojewódzkiego lekarza weterynarii bez znajomości tych przepisów prawa. Szkolenie nowych osób w zakresie rozszerzonego prawa może być zbyt kosztowna dla budżetu państwa.
12. Środki pieniężne kumulowane będą w Urzędach Wojewódzkich. Droga administracyjnych zapór i nakładających się kompetencji będzie utrudniać właściwe funkcjonowanie Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie ochrony zdrowia publicznego.
13. Zmiany, wprowadzone ustawą od dnia 1 stycznia 2011 r., powinny zostać dokładnie przeanalizowane z punktu widzenia interesu gospodarczego państwa, bezpieczeństwa żywności i zdrowia ludzi i zwierząt. Przewidywane zmiany skutkować mogą wielkim zamieszaniem w zakresie realizacji podpisanych umów oraz stosowania międzynarodowych przepisów dot. wymiany towarowej w obrocie produktami pochodzenia zwierzęcego jak również pociągnie za sobą chaos kompetencyjny i brak wiarygodności polskiej żywności na rynkach międzynarodowych, co może prowadzić do wstrzymania handlu i eksportu tych produktów. Może to spowodować ogromne, trudne do oszacowania straty dla polskiej gospodarki.

Marek Mastalerek

Sekretarz Krajowej Rady
Lekarsko – Weterynaryjnej

Dr Tadeusz Jakubowski

Prezes Krajowej Rady
Lekarsko – Weterynaryjnej